

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 3 серпня 1985 року

№ 93 (3600)

Ціна 2 коп.

XII МОСКВА 1985

Землю

Від пожежі

вберегти

Ці радісні дітвара і хлопці, які сьогодні весело співають і гаряче сперечаються, танцюють до упаду, до хрипоті скандують на мітингах і поспішають якомога більше побачити й узяти за фестивалі дні, — молоде покоління атомної доби. Вони народилися, коли ще не встигли бачити Хіросіми й Нагасакі, коли вітер розносив по світу попіль бікіні.

Атомна бомба наче дала молодим свою енергію, свій динамізм, свій ритм. Але вона ж породила і страх, задала смертельну загрозу в череві бомб і ракет. Планета продовжує діставати атомні ім'єкції. Американці роблять це в середньому через кожні три тижні. Хоча й сховано в надрах руйнівну силу, все одно виступає назовні радіоактивна отрута.

Кожна новий атомний вибух робить дедалі сильнішою і страшнішою ядерну міць. Її зростаючий тиск відчувають усі. Цей тиск не зняти словами. Потрібні діла. І ось справжнє прагнення до полегшення атомного тягаря побачив фестиваль, всі його молоді посланці з різних країн у заяві Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, Радянське рішення припинити будь-які ядерні вибухи ще

раз показує, хто щиро хоче миру. Тут, у Москві, на фестивалі, молоді хлопці з Америки і ФРН, Англії і Франції зможуть глибше зрозуміти й гостріше відчути це. І крок у відповідь, якого ми чекаємо від Заходу, залежить не тільки від урядів, але й від сдиної, твердої волі молодих.

«Молодь прекрасно розуміє, що їй жити в наступному тисячолітті, і буде дуже прикро, якщо цей світ залишиться таким же небезпечним і напруженим, як той, в якому ми живемо», — сказав кореспондентом ТАРС гів фестивалю віце-президент Академії наук СРСР академік Є. П. Велихов.

На Московському фестивалі, продовжував він, юнаки і дівчата зможуть зустрітися з ровесниками з інших країн, щоб обговорити насути проблеми сучасності, познайомитися з обґрунтованими й аргументованими точками зору противників милітаризації космосу, на власні очі переконатися, що найважливіше для радянських людей — це мир, піднесення економіки на благо людини, питання розвитку особи. Вони змушені будуть самі визнати, що СРСР є головним бастионом захисту прав людини, познайомляться з успіхами радянської науки і великими перетвореннями, які відбуваються в нашій шкільній системі.

Важливо, відзначив Є. Велихов, що багато учасників фестивалю є активними борцями за мир, безпеку і роззброєння. Я часто зустрічаюся з молодими вченими — їх багато в Радянському комітеті вчених на захист миру, проти загрози ядерної війни, яким я керую. Вони роблять чимало для того, щоб стабілізувати обстановку в світі, виступають проти милітаризації космосу і проти апологетів ядерної доктрини.

XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів — великий політичний форум, вплив якого, безсумнівно, буде величезним, заявив учений.

І. ЖУКОВА,
Л. ЧЕРНЕНКО
(кор. ТАРС)

Москва, Святошинський похід. Імені В. І. Леніна, — пролог фестивалю торжества. На знімку: звучать радісні пісні у виконанні членів національних делегацій СРСР і Куби.

Фото В. МАСТЮНОВА.
Фотохроніка ТАРС.

ПРЕС-ЦЕНТР: ЖНІВА-85

Телеграми в номер

Добровеличківський район. Міцно утримують першість серед комбайнових агрегатів молодий комуніст Микола Савранський з колгоспу імені Карла Маркса та його помічник комсомолец Микола Таровик. Вони вже намолотили понад 5 тисяч центнерів зерна.

Новоміргородський район. Комбайнер колгоспу «Комуніст» член КПРС Семен Євгеньович Василенко та його помічник комсомолец Сергій Скачко першими серед комбайнерів району виконали соціалістичне зобов'язання на період жнив і вже намолотили понад 4 тисячі центнерів зерна.

Вільшанський район. З двома силами комсомольцями працює на жнивях комбайнер колгоспу імені Леніна комуніст Валентин Якович Маринич. Юрій — помічник у батька, а Сергій відвозить зерно від комбайна на тік. Екіпаж Мариничів утримує перше місце серед сімейних екіпажів району.

«Восьмий, восьмий, вийдіть на зв'язок, прийом», «П'ятий, вас просить вийти на зв'язок четвертий». Ці позивні в ці дні часто можна почути у диспетчерській колгоспу імені Щорса Долинського району. Адже оперативний зв'язок ой як потрібний у ці жнивні дні, коли йде збирання

пів господарства, на ремонті летючках.

Нині колгосп один із перших в районі закінчив косовицю ранніх зернових, завершує і їх обмолот. І хоч часом дощі стають на заваді хліборобам, тут уміло організовується жнивний комплекс, маневрують технікою. Середній

найвищий намолоту по колгоспу добирається між комбайнерами В. Біденком і його дружиною Людмилою. Вони ведуть хлібним полем «Ниви» і добираються високих намолотів. На їхніх агрегатах постійно майорять червоні прапорці.

Жнива в колгоспі йдуть у комплексі. На зібраних полях уже поспішають ланки скиртувальників, ораторів. Поля швидко змінюють свій колір. Турботи хліборобів уже і про майбутній урожай.

Високопродуктивній роботі хліборобів сприяє добре організоване побутове забезпечення. У полі обладнано агітвагончик. Для жнивників організовані триразове безкоштовне харчування. До них регулярно приїжджають торговельники побутових культурмій.

Надійний засіб поставлено в господарстві і втра-там. Якість збирання постійно контролюють головний агроном колгоспу О. В. Загородній, агрономи відділів. Проводяться рейди «Комсомольського прожектора». Щоранку комбайни перші зайти в жниву загінку, обов'язково перевіряються на випадок втра.

С. ЮР'ЄВ.
Долинський район.

ПРАВОФЛАНГОВІ ХЛІБНОЇ НИВИ

ТРИ ДНІ І ВСІ ЖНІВА

Ті дні були в роботі молодого комуніста комбайнера колгоспу імені Леніна Анатолія Єрмакова приємними. Саме про нього його помічник Сергія Ткаченка повідомила тоді «блискавка»: за три дні своїм «Колосом» вони на молотили 1590 центнерів зерна, при високій якості роботи і зайняли перше

місце серед комсомольсько-молодіжних екіпажів в Онуфріївському районі. Тоді перший секретар райкому комсомолу Ярослав Мендус вручив Анатолію іменний вимпел. А до цього...

Анатолій пізніше за інших включився в жнива. Не всі площі давалися до збирання одночасно. Вже

водячи свого «Колоса» в загінку, — мовив тоді до напарника, — головне уві-йти в ритм, чітко організувати роботу. Результати перших днів підбадьорили обох. Перша перемога — друге місце серед молодіжних екіпажів. Трудилися високопродуктивно не годі протиставляти організованість, маневр. Ось коли ціна кожної хвилини, та що там хвилини, кожної секунди набувала для них такого вагомозначення, оцінити їх змогли лише сьогодні, коли жнива вже майже позаду.

Сьогодні на комбайні Анатолія сяє чотири зірки. Незабаром появиться і п'ята. І радіти б Анатолію. Перший в районі з найкращими результатами закінчує жнива. Та, мабуть, не в його характері. Вже котрий раз дозволяє в райком комсомолу В нього єдине прохання. Можливо комусь потрібна допомога.

Залишив біля комбайна помічника (на всяк випадок), сказав секретарю комсомольської організації Олександр Бичкову (до речі, теж комбайнеру, з яким змагався), що згляне хоч на годину до сусіда — Олексія Сморяла з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. І за цей час допоміг супернику підгортати бунера зерна на часотити

М. САВЕНКО.

Онуфріївський район. На знімку: Анатолій Єрмаков.

М. МОСКВА-1985

Я ЙДУ ДО ЛЕНІНА

Історія, минулі роки й долі відображені в усіх музеях світу. Але є серед них такий, де світло негасимих ідей осягає сучасне і майбутнє людства. Це — Центральный музей В. І. Леніна в Москві.

Його притягальна сила для гостей і делегатів фестивалю величезна. Тут звиряють свої помисли й діла з життям великого вождя мільйони людей.

Ленін... Це ім'я стало всесвітнім прапором революційної боротьби. Але у кожного, хто приходить у залі музею, з ним зв'язані ще надії і сподівання своєї країни, свого народу. Як хвилююче написав один з відвідувачів у книзі відзвітів, «стежка до Леніна йде із серця, з глибокої душі — значить, вона вічна».

Важким і небезпечним є цей шлях для співвітчизників молодого професора літератури й політики з Ямайки Марін Дентон.

— Але, незважаючи на перешкоди, ми, члени молодіжної організації Народної Національної партії, активно пропагуємо і проводимо ленінські ідеї в житті. Недавно я брала участь

у демонстрації протесту. Сто тисяч чоловік як один виступили на захист демократії і прав людини. Власні відповідні стрільбою і слезоточивим газом. Але репресії не можуть похитнути наші переконання. У цій боротьбі сил нам додає справедливе й вічне актуальне вчення Леніна.

...Філіппа Бек — студентка з далекого канадського міста Едмонтона — прийшла сюди без групи й екскурсовода, щоб в усій повноті відчувати туг зв'язок минулого і майбутнього людства.

— Сьогодні мені відкрилося стільки нового і хвилюючого про вождя світового пролетаріату, про нашу країну і людей. У нас неслег-

ко знайти твори Леніна, книги про його життя. В університеті провінції Альберта, де я вчуся, щоб пройти курс марксизму, студенти об'єднуються в самостійні гуртки. Тут, у музеї, я по-повному переосмислюю праці Леніна, які читала раніше, вони поставили передо мною в усій повноті й історичній перспективі. Ці кілька днів фестивалю допомогли мені зрозуміти, чому у нас кожна людина відома сама визначати свою долю, обирати спеціальність, працювати і вчитися.

Такі можливості є в усіх державах, які стали на шлях, вказаний Іллічем. З такої країни прийшов на Московський фестиваль Алі Салех Абдула — член ЦК

Соціалістичної Спілки Молоді Народної Демократичної Республіки Йемен. Він уважно вивчає музейний стенд з рукописами.

— Вчитися, вчитися і вчитися — цей заповіт Леніна свято виконують наші юнаки і дівчата. За партами — кожен п'ятий у нас. Цей музей, який має притягальну силу для сердець мільйонів, — яскравий приклад цього.

Мабуть, саме тому вдруге прийшла сюди Маргарет Карон — медсестра дитячої клініки штату Каліфорнія (США).

Під час першого відвідування музею і його залу подарунків їй захотілося залишити тут пам'ять про свою країну, її людей. В руках у дівчини — зроблене нею ланно з яскравим зображенням свого міста Ріверсайда. Але не тільки рукоділлям займається

М. Карон. Вона — в передових рядах борців за мир, бере участь в антивоєнних мітингах. Разом з панно Маргарет принесла в музей фотографію проведення в її місті маршу протесту проти агресії в Сальвадорі. Її подарунки незабаром з'являться в експозиції.

В музеї Маргарет зустріла своїх молодих співвітчизників. Вражені, вони стояли біля стенда з ленінськими декретами. Виявляється, в країні, яка, як їх переконують відома, загрожувала всім війною, першим державним документом був декрет про мир. Тепер я вірю, сказала Маргарет, що моему місту і всьому світові зойден не загрожує війна.

Т. ІВАНОВА,
С. САХНО,
кор. ТАРС.

м. Москва.

Апартеїд— ганьба двадцятого століття

Чужого горя не буває. Цю істину з болем у серці ще раз відчули делегати і гості фестивалю, слухаючи виступ генерального секретаря Африканського Національного Конгресу (АНК) Південної Африки Альфреда Нзо на спеціальній сесії «Апартеїд — ганьба ХХ століття». З трибуни центру антимперіалістичної солідарності, фестивалю він кидав у зал слова, які погрясають душу:

— Апартеїд — це щоденне приниження цілих народів, це — поане безправ'я аж до розстрілу на місці без вироку тільки за те, що білому не сподобалося ваше обличчя.

З самого початку центр стає своєрідним аспланетним об'єднанням прогресивної молоді, який представляє близько 150 країн. Це місце диспутів з наик-

туальніших проблем, цікавих зустрічей і, природно, відпочинку.

Уже відбулося п'ять дискусій, на яких розглянуто такі проблеми, як місце молоді в антимперіалістичній боротьбі за національну незалежність, проти імперіалістичної політики втручання, за самовизначення і соціальний прогрес. Тут побували визначні керівники національно-визвольного руху, борці проти диктаторських і фашистських режимів.

Культурна програма центру починається, як правило, увечері і закінчується пізно вночі. Проходять зустрічі делегатів, відбуваються концерти, на яких можна познайомитися з культурою і мистецтвом народів світу. З інтересом знайомляться гості центру з виставкою «Радянська молодь у рядах руху антимперіалістичної

солідарності». А в одному з залів іде тематичний показ документальних фільмів.

Продовжує роботу вільна трибуна. Десятки зарубіжних делегатів, які представляють 26 організацій 23 країн, брали участь у неформальному обговоренні найбільш животрепетних проблем. «Боротьба за мир і роззброєння» — цю тему для дискусії запропонували представники делегації Греції. Свої питання для обміну думками поставили представники АНК, Кіпру, В'єтнаму.

...Завершується сесія — «Апартеїд — ганьба ХХ століття». Уже виступили посланці Нікарагуа, Японії, Швеції, Греції, Панами, Танзанії. Кожен з них заявив про повну підтримку національно-визвольного руху на півдні Африки.

Тисячі кілометрів відділяють цю гарячу точку планети від Москви. Але центр антимперіалістичної солідарності допоміг делегатам Всесвітнього фестивалю краще узнати її тривоги, біль і турботи, визначити своє місце в боротьбі за визволення африканського населення від колоніального ярма.

В. ЖИЛЯКОВ,
кор. ТАРС.

З відкритим серцем

У традиції Всесвітніх фестивалів — один з днів свята присвячувати країно-господарці форуму юних. 2 серпня на XII Московському — день Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Колективи десятків установ та організацій, підприємств і колгоспів, науковик

і навчальних закладів гостинно запросили до себе учасників фестивалю.

Яка вона, молодь Країни Рад? Де і як працює, навчається, відпочиває? Це цінує в житті найбільше? Відповіді на ці запитання багато делегатів уже удержали за шість попередніх днів фестивалю зустрічей. День СРСР дав їм можливість ще глибше зрозуміти сутність, слів, які нерідко насторожують людей, що аперше прийшли у Радянський Союз, слів, які ми вимовляємо з гордістю: «Наш спосіб життя — радянський».

ФЕСТИВАЛЬ У МОСКВІ — ФЕСТИВАЛЬ ВСЮДИ

В ЄДНОСТІ ДУМКИ І СЛОВА

30 липня в парку культури й відпочинку імені 50-річчя Жовтня відбувся конкурс політичної пісні й вірша «Салют, фестиваль!», організований Кіровським райкомом ЛКСМУ обласного центру.

Не випадково народився у нашій країні почин «Фестиваль у Москві — фестиваль скрізь». Це ще раз підкреслив секретар Кіровського РК ЛКСМУ Сергій Алімов. Справді, поява почину є цілком закономірною — з огляду на величезний ентузіазм молоді у дні підготовки XII Всесвітнього. Закономірно й те, що в конкурсі брали участь не професіо-

нали, а любителі музики й поезії — робітники та службовці підприємств Кіровоградського району, студенти навчальних закладів.

У їхньому виконанні прозвучали пісні, присвячені боротьбі за мир, за відвернення ядерної катастрофи, пісні антифашистської спрямованості, а також присвячені великому святу Перемоги. Авторами музики й слів деяких із представлених творів виступили самі учасники.

Як відзначило компетентне журі, особливо емоційним і музикальним був виступ студентів Кі-

ровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Олександра Торговельського й Василя Менгеля, яких і визнано переможцями. Найбільший успіх у глядачів мала пісня про фестиваль у Москві, авторами якої є самі хлопці.

Друге місце зайняв Олександр Талія, робітник заводу «Гідросила», який виконав популярну пісню композитора Д. Тухманова «День без пострілу». На третьому місці — інженер з виробничого об'єднання «Друкмаш» (він представив власну пісню під назвою «Мир потрібен всім»).

Є. ІГНАТЬЄВА,
музикознавець.

ПРАВО ЛЮДИНИ ПРАЦІ

Зустріч учасників центру праці трудящої молоді з ветеранами робітничого й профспілкового руху 2 серпня збрала широкую аудиторію. Інтерес молодих до розповіді умудрених досвідом, але юних духом ветеранів легко пояснити — і тих, хто в залі, і тих, хто на трибуні, хвилюють ті самі проблеми: як добитися того, щоб людина праці мала можливість використати своє право на працю повною мірою, вибрати роботу, яка відповідає її здібностям та індивідуальності? Не приховують бажання учасники зустрічі розкрити корінні причини соціальних знегод, знайти форми і шляхи їх подолання. З великою силою звучить думка про те, що питання прав трудящої молоді невіддільні від щоденної боротьби молодих за мир, проти загрози ядерної катастрофи.

Характерно, говорить представник міжнародного профоб'єднання працівників текстильної, швейної, шкіряної та взуттєвої промисловості Віктор Коппер (Чехословаччина), що делегати країн Заходу, які вступали на цьому форумі, усвідомлюють, у чому причина соціально-економічної нестабільності у них на батьківщині — у способі виробництва, в принципі капіталістичної експлуатації. І саме

в цьому контексті пропонують шукати вихід із становища. Не менш важливо, що молодь тісно зв'язує обговорювані питання з боротьбою за мир, розуміючи, що тільки під мирним небом зможе вона реалізувати свої права і життєві інтереси. Тому цілком природно, що, незважаючи на відмінності ідеологічного, релігійного, расового порядку, переступаючи через будь-які мовні бар'єри, молоді люди одиниці в своєму гарячому прагненні захистити від небезпеки головне, невід'ємне своє право — право на життя, мирне існування.

Вражають серйозність і почуття глибокої відповідальності, з якими прибули в радянську столицю представники профруху з усіх континентів, висловлює свою думку делегат із США Білл Ленахен. Одним з головних завдань роботи центру є, по-моєму, створення міцних зв'язків між профспілками різних країн. Мені особисто необхідною була можливість прямого контакту з радянськими людьми, радянською дійсністю, адже єдиним джерелом інформації про нашу країну для мене наперед була наша преса, яка змальовує часто далеко не точний портрет.

На зустрічі з ветеранами

можна побачити і делегатів країн, для яких фестиваль у Москві чи не перша можливість познайомитися із світом своїх ровесників, їх проблемами й інтересами.

Для мене це, справді, перший шанс усміхатися Мала Кіріно, делегат національної спілки студентів і руху демократичної молоді Папуа Нової Гвінеї. І мені здається, що неблизький шлях, який я подолав до Москви, не пропаде марно. Мій острів — постійний об'єкт експлуатації з боку імперіалістичних держав, які вичерпують його природні багатства, вимагають кращих людей, а натомість «дарують» нам безробіття, неписьменність, голод і злидні. Радий був переконатися, що нещастя моєї батьківщини далеко не байдуже не тільки молоді з країн з низьким рівнем життя, а й для тих, хто міг, здавалося б, спочити на лавах соціального благополуччя.

Відсутність байдужості й самозадоволеності учасників московського фестивалю, мабуть, — одна з найбільш привабливих його особливостей. Тут біди далекої Папуа Нової Гвінеї стають болем серця кожного, хто причетний до справи благородної боротьби за щастя прийдешніх поколінь.

(Кор. ТАРС).

На нашій вулиці

Днями координаційна рада культурно-спортивного комплексу Устинівського району провела в райцентрі свято вулиці

імені Леніна. Цей захід було присвячено XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів.

Для мешканців вулиці Леніна були проведені конкурси на краще виконання пісні, танцю, художнього слова на крашій дитячій малюнок на асфальті та крашій кулінарні вироби. Особливий інтерес викликала виставка вишивання, в'я-

зання, швейних виробів, випалювання, політичного плаката, та квітів В конкурсі «Малюнок на асфальті» взяли участь діти з інших вулиць райцентру.

На знімку: на передньому плані малюють на асфальті Оксана Фесенко та Світлана Пахнюк.

Текст і фото М. САВЕНКА.

Кожен

Свято молодості, миру, щастя — таким увійшов у наше життя XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів, який в ці дні проходить у Москві. Представники всіх континентів ще і ще раз заявляють свою рішучість у боротьбі за мир, дружбу і солідарність. Фестиваль — це подія, яка має дати повний імпульс комсомольській роботі, збагатити життя кожної комсомольської організації, кожної молоді людини. «Фестиваль у Москві — фестиваль всюди» — під таким девізом нині живе і трудиться молодь нашої області, як і всієї країни. Їхня мета — зробити кожен день фестивалю тижня святковим і пам'ятним. По-ударному працюють нині на жнивних полях хлібороби, широкого розмаху набуло соціалістичне змагання серед робітників, будівельників. Газета вже повідомляла про їхню ударну трудову вахту, заходи, які в ці дні проводять комсомольські організації на честь фестивалю. І тобі, комсорг, треба подбати про те, щоб оцей ентузіазм, творче горіння, ініціативу закріпити і примножити.

В серпні у твоїй організації набирає темпів соціалістичне змагання назустріч XXVII з'їзду КПРС. Першочергове завдання — удосконалити виробництво, широко впроваджувати у практику наукові до-

сягнення, сучасні технології. Кожен комітет комсомолу, молодий виробничник повинні взяти активну участь в науково-технічній творчості. Зусилля мають бути спрямо-

сьогодні важливо узагальнити досвід кращих жнивників, надати йому широкій гласності. Важливо вчасно і без втрат зібрати урожай, доставити його на заготівельні підприємства.

звітів і виборів треба перевірити стан випускникової роботи, навести порядок у документах тощо. Всі комсомольці мають взяти участь в підготовці і проведенні звітів і виборів.

3-11 по 18 серпня в комсомольських організаціях країни проводиться Тиждень Військово-Повітряних Сил. Проведення тижня — важлива форма шефства Ленінського комсомолу над авіацією.

Серпень у вищих і спеціальних навчальних закладах — пора вступних екза-

день—

ЩОДЕННИК

ГРУПКОМСОРГА:

СЕРПЕНЬ

по-ударному

вані на успішне завершення завдань останнього року і одинадцяті п'ятиріччя в цілому.

Збирання врожаю — головна подія року для хліборобів. Нині у розпалі жнив. Ударно трудяться на жнивних полях і молоді. Щодня в редакцію надходять повідомлення з місць про успіхи жнивників. Організовано працює на збиранні хлібів комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін колгоспу імені Щорса Долинського району. У нелегких умовах молоді комбайнери досягли виробітку на комбайні понад 12 гектарів. Нині тут уже закінчили косовицю зернових. А найвищого намоту добирав збиральний екіпаж С. Мельниченка і О. Пороженка з колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району — понад 5 тисяч центнерів зерна. Тож

Серпень — час підготовки до звітів і виборів у комсомолі. Особливу увагу при підготовці до звітно-виборної кампанії треба звернути на те, як виконується постановою ЦК КПРС комсомолу. Комсорг, пам'ятай, що предметом ділового, принципового обговорення мають стати і питання практичної участі кожної комсомольської організації, кожного комсомольця в реалізації важливих завдань, що випливають з рішень квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС. Напередодні звітів і виборів на зборах, засіданнях комітету важливо підбити підсумки тих конкретних справ, які твоя організація виконувала протягом року. Пам'ятай, комсорг, від їх результату багато в чому залежить авторитет комсомольської організації.

У період підготовки до

менів, час напруженої роботи штабів «Абітурієнт».

Перед початком нового навчального року відбувається серпневий конференції працівників народної освіти. На них будуть обговорюватись актуальні завдання комуністичного виховання підростаючого покоління в світлі рішень квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС. Вам, секретарі учительських і шкільних комсомольських організацій, треба вже сьогодні подумати над тим, як піднести авторитет першопіонерських дружин, носити їх роль в підвищенні якості навчання, організації суспільно корисної праці і змістовного відпочинку.

Як бачиш, комсорг, турбот в серпні у тебе буде багато. Тож від твоєї організованості, наполегливості, ініціативи в значній мірі буде залежати успіх у виконанні всіх справ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

Залізниця — це завжди чіткий ритм і залізний розклад роботи. Інакше й бути не може в такому великому й складному господарстві.

Мчать залізничними рейками великогазові вантажні поїзди, електрички везуть пасажирів; безперервно працює зв'язок між станціями, чергова по станції оголошує прохід та вихід пасажирських составів; загораються й гаснуть сигнальні світлофори на межі станцій... І все це злагоджене й напружене функціонування служб залізничної неможливе без електромонтерів. Їхня робота, непомітна збоку, є необхідною умовою дотримання чіткого ритму. Досить їм не спрацювати як слід — і порядок на залізничці порушиться.

Втім, там, де працює комсомольсько-молодіжний колектив електромонтерів цеху № 30 Долинської дистанції сигналізації і зв'язку, надійність роботи гарантована. Недарма КМК успішно справився із своїми соціалістичними зобов'язаннями до дня відкриття XII Всесвітнього фестивалю молоді й студентів у Москві. Хлопці надійно полагодили лінію магістрального кабелю зв'язку.

На знімку: КМК електромонтерів цеху № 30 Долинської дистанції сигналізації і зв'язку.

Фото С. ФЕДЯНЕНКА.

Микола Караченцов: погляд з боку куліс

Яліна Євгенівна чекала сина. У всі часи матері чекають своїх дітей. Давно вже у сина своя сім'я, до матері приїжджає гостем, і все одно вона чекає. Іноді примчиться втомлений, зіпсований, мати наллє тарілку супу, погладить по голові, втішить, і обом легше.

Микола завжди був лагідним, турботливим хлопчиком. В школі навчався — матері не доводилось червоніти. Непосидючий, швидкий, але старанний. Книжки читав захоплено. Якось прочитав Шарля де Костера «Легенду про Тіла» і «Захворів». Сміливий герой витісняв всі інші пристрасті, зайняв перше місце серед улюблених літературних персонажів. І хто міг тоді подумати, що доля зведе його з Тілом ще ближче.

Караченцов працював уже не перший сезон, коли в Московському театрі імені Ленінського комсомолу з'явився новий головний режисер Марк Захаров. Приглядався-приглядався і раптом доручив Караченцову грати в новій виставі роль Тіла. Все завертілося в його житті. Робота, книги, музеї, робота. «Попіл Класа стукє в моє серце...».

Тоді, в 1973 році, мало хто вірив, що у Караченцова щось вийде. Але саме «Тіло» став тією виставою, дякуючи якій Микола не тільки став популярним, а й повернув у себе.

— Чи не так?

— Не люблю слово «популярність». Є в ньому щось парочисте. Популярність — це дуже в малій мірі визнання і вже далеко не всепародія любов. Справжній

артист радість отримує не від квітів і аплодисментів, а від роботи, творчості.

— Справа в тому, що є різна популярність. Одна справа, коли у кумира намагаються відірвати гудзика на сувенір, інша, коли звичайна зустріч з ним на вулиці на весь день підіймає настрій. Домовимось, ми говоримо про другий різновид популярності. Микола Петрович, що дала вам популярність?

— А що вона повинна дати? За молоком і хлібом стою в черзі, як усі. Правда, іноді продавщиця глине і посміхнеться... зликано. Фізіономія в мене...

— З вашою зовнішністю ви аристократа граєте...

— А куди ж дієш! Справді, коли мені Захаров доручив центральну роль у «Юноні» і «Авось», я, чесно кажучи, засумнівався. Микола Петрович Резанов прекрасна, благородна людина,

Автораграф
для читачів
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

Читателю
«Молодого
Коммунара»
желаю
побед,
добра
Н. Караченцов

блєснучий офіцер. І Микола Караченцов, якому хлопчачі з усього кварталу не давали проходу після телевізійного фільму «Пригоди Електроніка», де я грав шпигуна: Уріл Уріл

У виставі «Юнона» і «Авось» Караченцов красивий мужньою красою (слово мужнина і мужність — однокорінні). Ного обличчя нагнєтє і прекрасне, сяє світлом великої любові і надії. Не випадково Миколу Резанова, людину вже не першої молодості, полюбила юна Коңігїта. І як полюбила! Одного разу і назавжди. Не дочекавшись коханого на каліфорнійській землі, — а

ту, а вона в цей час із краніці поспішає...

«Тіло» — його найдорожча вистава. Більше десяти років він у репертуарі театру імені Ленінського комсомолу. Більше десяти років Микола Караченцов одягає червоний ковпачок свого героя. Вистава завжди вимагає від нього великого і морального, і фізичного напруження.

«Тіло», «Зірка і смерть Хоакїна Мур'єти», «Юнона» і «Авось» — прекрасні вистави, прекрасні акторські роботи, але розкривають ще не всі його творчі можливості. Караченцов — актор психологічної школи і, граючи Тіла Уленшпїгеля, мріє про

Расколынькова. Пошукавши себе в різних жанрах можна пояснити численні виходи Караченцова в різні сфери. То він перед мікрофоном Всесоюзного радіо «демонструє» свої голосові можливості, то показується на телеекрані з розкритим тоном відомого поета. Доречі, відносно телебачення... Він його дуже любить, нерідко з'являється у телевістах і телефільмах. Недавно ми познайомилися з героєм Караченцова лейтенантом Орловим у фільмі «Батальйон просить вогню». Будемо відверті, і в цьому фільмі герої Караченцова нагадав нам багатьох його веселих, мужніх, чесних, неспокійних персонажів. Можливо, навіть Володод із «Старшого сина» (досі краща робота Караченцова на телебаченні). Я особисто в лейтенанті Орлові, у якого так недоречно і прозаїчно заболіли зуби, виявила щось спільне з відчайдушним немощливим Тілом! Цікавою була зустріч з Миколою і ариаченцовим у фільмі білоруських кінематографістів, знятому вже для великого екрану — «Білі роси» за сценарієм талановитого драматурга О. Дударєва. де Микола грав Ваську. Щирість і людською привабливістю позначена роль популярного естрадного співака Валентина Озернікова у телевізійній стрічці молдавських кіномитців «Маленька нєслуга», хоч досить посередній драматургічний матеріал це дав «розвернутися» Караченцову на повну силу свого веселого і щасливого таланту.

Коли я запитала у Миколу, що йому ближче — театр чи кіно, він віддав перевагу першому. «Театр — моя професія», — сказав він наголосуючи на слові «професія». Цим дав зрозуміти, що основну справу, якій служить, він любить як свою долю.

В. ЛЕВОЧКО.

Москва — Кіровоград.

ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Грає духовий оркестр «Міністерства шляхів СРСР». 8.55 — «Сонячна стежина». Науково-популярний фільм. 9.15 — 31-й тираж «Спортивного». 9.30 — Будівник. 10.00 — Співу Радянському Союзу! 11.00 — Щоденні фестивалі. 11.30 — Дитячий гумористичний журнал «Брама». 11.45 — Радкова політ. 12.15 — Документальний телефільм. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний тиждень. 14.00 — «Такі стрілки дитячі». Науково-популярний фільм про радіоелектроніку. 14.20 — Г. Владичина. «Кі-«Ботях». Фільм-вистава Державного Центрального театру ляльок. 15.10 — Клуб мандрівників. 16.10 — Новини. 16.15 — Сьогодні — День залізничників. 16.45 — «Після зміни». Концерт, присвячений Дню залізничників. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільми. 19.25 — Новини. 19.30 — Навколо сміху Вечір гумору. 21.00 — «Час». 21.35 — До побачення, фестивалі. 22.50 — Футбольний глянд. 23.20 — Новини.

УТ

12.55 — Фільм-концерт. 13.35 — День заціпеніння. 14.00 — С. Прокоф'єв. «Олександр Невський». 14.45 — Художній фільм «Бразил-2». 16.00 — Слава солдату. 17.00 — Фільм-концерт. 17.15 — Життя. Із циклу «Село і люди». 17.45 — Чемпіонат СРСР з регбі. «Авіатор» (Київ). «Приморськ» (Венігрот). 2-й тайм. 18.30 — Компас турп. 18.00 — Актуальна камера. 19.30 — Художній телефільм «Склянка води». 1-й серія. 20.40 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Склянка води». 2-й серія. 22.40 — Новини.

ЦТ (ІІ програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Російська мова. 9.30 — До Дня заціпеніння. Документальні фільми. 10.10 — Концерт Великого симфонічного оркестру ЦТ і ВР. 10.55 — Світ рослин. 11.45 — Фільм — дітям. «Фантазер». 12.50 — VI Міжнародний фестиваль телевізійних про народну творчість «Веселка». Відкриваємо таланти. (Мадрид). 13.20 — Національні ігри і традиції народів СРСР. 14.05 — «Чарівна біла ніч». Фільм-концерт з участю Аль Вані і Романа Пауер. (Італія). 15.00 — Телефільм «Знайди козана». 16.10 — Ліси народів світу виконує народна артистка Таджикиської РСР Н. Рахматова. 16.40 — «Уссурійська тайга». Науково-популярний фільм. 17.10 — «Будинки біля Пушкіна». Документальний телефільм. 18.00 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. Д. Кабалевський. 18.55 — «Не ви можете». 19.40 — Концерт. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Документальні телефільми. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Нічний друг».

РЕДАКТОР
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.ОБЛАСНИЙ
НАВЧАЛЬНИЙ
КОМБІНАТ
УПРАВЛІННЯ
ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ЦСУ УРСРОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ
УЧНІВНА 1985—1986
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на денне та вечірнє відділення на спеціальності:

бухгалтер строк навчання — 8—10 місяців (денне), 15 місяців (вечірнє).

оператор обчислювальних електронно-машинних машин, строк навчання — 5 місяців.

На курси приймають осіб з восьмилітньою і середньою освітою.

Навчання — платне. Для вступу необхідно подати такі документи: атестат, характеристику, медичну довідку (форма № 086/у), паспорт.

Адреса: 316050, м. Кіровоград, пров. Пастернак 12. Телефон 3-10-30.

З МІШКА ГУМОРЕСОК

ВКРАДЕНИЙ БОРЩ

Бухгалтер міського відділу соціального забезпечення Катерина Василівна Безкоровайна зайшла в їдальню і, вистоявши в довгій черзі, взяла нарешті обід: піборщу, котлети по-кіровоградськи, пляшку кефіру і булочку. Вона поспішала: час обідньої перерви витратила на універмаг, а тут ще й така черга.

Катерина Василівна розставила обід на столі коло вікна, повішала свою сумочку на спинку стільця й понесла пластмасову тачку з-під посуду. А коли, вийшовши руки з милом, повернулася — в неї відібрало мову: за столиком сидів чоловік похилого віку і сьорбав борщ. Поруч не торканими ще стояли тарілка з котлетами по-кіровоградськи, пляшка кефіру й булочка.

«Як вам не соромно!», — хотіла було сказати Катерина Василівна, але ще раз глянула на чоловіка і язик не повернувся — такий він був худенький і ложка його дзвеніла об тарілку.

Другий раз у чергу, яка стала ще досюю, ставати не було часу. «Та й чого це буду панькатися: всієся без дозволу, розумієш а ти мовчи та ще й бійся торкнутися за своє...» Катерина Василівна рішуче присунула до себе котлети по-кіровоградськи. Чоловік тільки очі звів — жалісливі такі. «Щось не пригадує такого чоловіка — подумала Безкоровайна. — Може, це нетутешній...»

Чоловік старанно підчистив мисочку з борщем, відломив собі півбулки, відпив у склянку кефіру Катерина Василівна на мовчки потупивши очі в тарілку, дожовувала котлету, і коли він підвівся з-за столу і пішов до виходу, подумала: «Навіть і не подякував...»

Півпляшки кефіру й півбулки вона, зиркнувши на годинник, з'їла як на зогні і підвелася з-за столика — похололо в грудях: на спинці стільця не було її сумочки. «Ось тобі й чоловік, ось тобі й жалісливі очі!», — вже тіпало її та погляд раптом упав на сусідній столик: на спинці стільця мирно висіла її сумочка, а на столику недоторканими стояли миска з борщем, тарілка з котлетами по-кіровоградськи, пляшка кефіру й рум'яна булочка.

Киріло ДОЛИНКО,
Василь ТЕЛІЖАН.

Що б це взяти?

Фотостудія М. САВЕНКА.

РЕШЕТО

Загомоніли

«Що його таке робить? — Міркував Данило. — Щоб про мене все село вмило загомоніло». І в кімнаті у вікно гепну головою. Потім місяць замітав вулицю мітлою.

Гомонить тепер село: «Дурневі наука: коли нема голови — хай працюють руки». Віктор ЧОРНОГОР. с. Нова Прага, Олександрійський район.

СОН СПРАВДИВСЯ

Прибрали річку

Це було ще напочатку літа, 8 червня. Насилилося тоді Мірошникові Омельку, що з'явилася у Кіровограді крім відомих Інгулу, Сутоклі, Біанки ще одна річка. І не де-небудь, а на вулиці Пацаєва, прямо проти воріт виробничого об'єднання «Друкмаш». Та що найдивніше, такий же сон приснився й фотомельникові Клакшину і він навіть клакшув його, той сон,

і фото помістив у газету. Начальник виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства Кіровоградського облкомунуправління Ю. А. Табачний повідомив редакцію, що справді така текла вода по вулиці Пацаєва. Тільки не з джерела, а з водогонів теплопостачання. Нині проведено ремонт теплопостачання, вода не тече.

МІРОШНИКОВІ ОМЕЛЬКУ
НАСНИЛОСЯ, ЩО...

...опинився Омелько літнього спекотного дня не деінде, а на Кіровоградському автовокзалі № 1. Поки стояв у черзі, за квитками, захотів пити. Але терпів — втішав себе, що ось купити квиточка — і одразу до буфету: дайте, мовляв, дві пляшки лимонаду... А як прийшов до буфету, то йому кажуть: «Який там лимонад, ось пиво є. Беріть швидше та відходьте!».

Не взяв Омелько пива — бо яке пиво в таку спеку. Та й не до смаку воно йому. «Нічого», — подумав, — вокзал великий, торговельних точок кілька — має ж бути хоч десь вода... Аж не так сталося, як гадалось. Кинувся до торговельних точок — нема води, кинувся до автоматів — нема... Оббіг кілька прилеглих кварталів — нема! Що робити! Коли б не проснувся, то, певно, не витримав би і напився таки пива...

* * *

...заїхав якось до друзів на вулицю Пацаєва, що в обласному центрі. Завітав у будинок № 53. Раді його зустріли, запашним чаєм пригостили. І захотілося Мірошникові Омельку з далекої дороги поніжитися в гарячій ванні.

— Про що мова, — здивувалися жителі, — ось уже третій місяць у нашому будинку немає гарячої води. Як немає, — заперечив Омелько, — а у всіх будинках на Пацаєва є вода. Чому ж у вас?..

— У жовтві № 10 сказали: не то ремонтують труби, не то будівельники новий будинок підключають, — діляться своїми бідами жителі будинку, — Мій телефонували у міськвиконком. Але нас і слухати не захотіли. Вживаємо заходів, мовляв, і все тут.

Поспівав Омелько та й поїхав додому, сподіваючись, що не був сон.

ЖОРНА

Презіє, за те тебе й люблю,
що не даєш забути головного:
політ листка прекрасніший від того,
що я зробив і згодом ще зроблю.
Валентин Мороз.

(«Крізь пам'ять». 1982).

Самокритика

Мороз наступить і мороз мине, —
усе життя іду я з часом в ногу.
Презіє, за те люби мене,
що завжди прагну я до головного!
Політ листка довершений такий:
летить листочок, списаний в корзинку...
Себе я критикую залюбки.
Поезію ж люблю, як власну жінку.

Антоніна КОРІНЬ.

ФЕСТИВАЛЬ ПОСМІХАЄТЬСЯ

ЧЕРВІНОК ДЛЯ КАТЮШІ

Мал. В. ГОРДІЄННА.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові

ВК 02502.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-40-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103

Зам. № 408.

Тираж 50 500

Газета виходить в вівторок,
четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.